UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 3. apríla 2008 *

Vo veci T-236/06,

Landtag Schleswig-Holstein (Nemecko), v zastúpení: S. Laskowski a J. Caspar, splnomocnení zástupcovia,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: P. Costa de Oliveira a C. Ladenburger, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorej predmetom je žiadosť o zrušenie rozhodnutí Komisie z 10. marca a 23. júna 2006, ktorými bol žalobcovi odmietnutý prístup k dokumentu SEC(2005) 420 z 22. marca 2005, obsahujúcemu právnu analýzu návrhu rámcového rozhodnutia, prejednávaného Radou, ktorý sa týka uchovávania údajov spracovávaných a ukladaných v súvislosti s poskytovaním verejných služieb elektronických komunikácií alebo údajov vo verejných komunikačných sieťach za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov vrátane terorizmu

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Skutkové okolnosti a konanie

1 Elektronickou poštou z 9. februára 2006 žalobca, Landtag Schleswig-Holstein, požiadal Komisiu o neobmedzený prístup k internému dokumentu Komisie

SEC(2005) 420 z 22. marca 2005, obsahujúcemu právnu analýzu návrhu rámcového rozhodnutia, prejednávaného Radou, ktorý sa týka uchovávania údajov spracovávaných a ukladaných v súvislosti s poskytovaním verejných služieb elektronických komunikácií alebo údajov vo verejných komunikačných sieťach na účel predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov vrátane terorizmu.

2 Generálny riaditeľ právnej služby Komisie rozhodnutím z 10. marca 2006 zamietol žiadosť o neobmedzený prístup podľa článku 4 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 33) tak, že odovzdal žalobcovi predmetný dokument, ktorého niektoré časti boli zakryté.

3 Žalobca listom z 29. marca 2006 podal opakovanú žiadosť podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, aby Komisia znovu preskúmala svoje rozhodnutie z 10. marca 2006, ako aj novú žiadosť o neobmedzený prístup k dokumentu SEC(2005) 420 z titulu povinnosti lojálnej spolupráce uvedenej v článku 10.

4 Generálny sekretár Komisie listom z 23. júna 2006, doručeným žalobcovi elektronickou poštou 26. júna 2006, potvrdil rozhodnutie z 10. marca 2006 a zamietol novú žiadosť z 29. marca 2006.

5 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. septembra 2006 žalobca podal prejednávanú žalobu. Ten istý deň podal na Súdnom dvore žalobu, ktorá mala rovnaký predmet a bola založená na rovnakých žalobných dôvodoch a ktorá bola zaregistrovaná pod číslom C-406/06.

6 Fínska republika podala 28. novembra 2006 svoj návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska podalo 14. decembra 2006 svoj návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Žalobca predložil pripomienky k návrhom na vstup vedľajších účastníkov do konania 10. januára 2007.

7 Súdny dvor uznesením z 8. februára 2007 Landtag Schleswig-Holstein/Komisia (C-406/06, neuverejnené v Zbierke) postúpil vec C-406/06 Súdu prvého stupňa, kde bola zaregistrovaná pod číslom T-68/07. Uznesením zo 14. júna 2007 Landtag Schleswig-Holstein/Komisia (T-68/07, neuverejnené v Zbierke), Súd prvého stupňa, na ktorom už bola podaná žaloba v prejednávanej veci, zamietol žalobu vo veci T-68/07 ako zjavne neprípustnú z dôvodu prekážky začatého konania, pričom upresnil, že ostatné otázky prípustnosti, ktoré boli vznesené, neboli preskúmané (uznesenie zo 14. júna 2007, Landtag Schleswig-Holstein/Komisia, už citované, bod 17).

8 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. februára 2007 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti proti prejednávanej žalobe na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobca podal 20. marca 2007 k tejto námietke neprípustnosti svoje pripomienky.

Návrhy účastníkov konania

9 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

10 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— vyhlásil žalobu za prípustnú,

— zrušil rozhodnutia Komisie z 10. marca a 23. júna 2006,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Právny stav

11 Podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku, ak niektorý účastník konania o to požiada, Súd prvého stupňa môže rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. V súlade s odsekom 3 toho istého článku sa námietka neprípustnosti ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak. V predmetnej veci sa Súd prvého stupňa domnieva, že je o skutkovom stave sporu dostatočne informovaný na základe spisu a že nie je potrebné pristúpiť k vypočutiu ústnych vysvetlení účastníkov konania.

12 Komisia vzniesla dve prekážky týkajúce sa neprípustnosti konania, ktoré sú založené jednak na nedostatku procesnej spôsobilosti žalobcu a jednak na neplatnom zastupovaní žalobcu dvoma splnomocnencami, ktorí podpísali žalobu. Je potrebné najprv preskúmať, či žalobca má procesnú spôsobilosť.

Tvrdenia účastníkov konania

13 Komisia tvrdí, že podľa nemeckého práva, ktoré je jediným relevantným, je nepochybné, že Landtag Schleswig-Holstein nemá žiadnu vlastnú právnu subjektivitu. Podľa nemeckého verejného práva iba spolková krajina Land Schleswig-Holstein predstavuje ako územný samosprávny celok právnickú osobu, zatiaľ čo žalobca je iba jedným z jeho orgánov.

14 Podľa Komisie nemôže byť postavenie regionálnych parlamentov, so zreteľom na uplatnenie článku 230 ES, priaznivejšie, ako postavenie národných parlamentov členských štátov. Je všeobecne prípustné, že národné parlamenty nemôžu uplatňovať aktívnu legitimáciu nezávislú od aktívnej legitimácie členských štátov preto, lebo ako orgány členských štátov sú súčasťou právnickej osoby, ktorú tvorí každý štát.

15 „Čiastočná právna spôsobilosť“, ktorej sa dovoláva žalobca, mu podľa Komisie nemôže priznávať štatút právnickej osoby. Ustanovenia vnútroštátneho práva citované žalobcom mu určite priznávajú spôsobilosť byť účastníkom konania a procesnú spôsobilosť v ústavných sporoch v rámci Land Schleswig-Holstein. Tu sa však jedná iba o vnútorné spory v rámci územného samosprávneho celku medzi rôznymi orgánmi tohto celku a nie o obranu tohto celku voči tretej osobe. V poslednom uvedenom prípade nemecké právo zmocňuje iba samotnú spolkovú krajinu k podaniu žaloby a nie individuálny orgán tejto spolkovej krajiny. Taktiež organizačná samostatnosť priznaná národnému parlamentu podľa ústavy spolkovej krajiny je platná iba v tejto spolkovej krajine a voči ostatným orgánom tejto spolkovej krajiny, ale nie mimo túto spolkovú krajinu.

16 Komisia preto dospela k záveru, že žalobca nemá procesnú spôsobilosť a že žaloba musí byť zamietnutá ako zjavne neprípustná. Okrem toho žaloba nemôže byť vykladaná ako žaloba podaná samotnou spolkovou krajinou, zastúpenou Landtag Schleswig-Holstein preto, lebo tento orgán tým, že sa označuje ako žalobca, ako aj celým znením žaloby, jasne vyjadruje svoju vôľu konať vo svojom vlastnom mene.

17 Ako odpoveď na tvrdenia Komisie žalobca zdôrazňuje, že Súdny dvor vo svojom už citovanom uznesení z 8. februára 2007, Landtag Schleswig-Holstein/Komisia, bod 9, výslovne uznal právnu subjektivitu takto:

„Naopak, podľa judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa aktívnej legitimácie regiónov a iných územných samosprávnych celkov…, musí byť Landtag Schleswig-Holstein považovaný za právnickú osobu, ktorá môže podľa článku 230 štvrtého odseku ES podať žalobu na Súd prvého stupňa proti rozhodnutiam, ktoré sú mu určené alebo proti rozhodnutiam, ktoré, aj keď vydané vo forme nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe, sa ho dotýkajú priamo a osobne.“

18 Z toho vyvodzuje, že prvú námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou je potrebné zamietnuť.

19 Vo svojej žalobe žalobca okrem toho tvrdí, že zodpovedá kritériám samostatného pojmu Spoločenstva „právnická osoba“, rozvinutého súdmi Spoločenstva. Podľa tejto judikatúry by pre uznanie aktívnej legitimácie postačovalo, aby žalobca mal charakteristické znaky právnej subjektivity. Žalobca z uznesenia Súdneho dvora zo 14. novembra 1963 Lassalle/Parlament (15/63, Zb. s. 97, 100) vyvodzuje, že sa jedná najmä o samostatnosť a zodpovednosť, aj keď obmedzené, čo už viedlo súdy Spoločenstva k priznaniu aktívnej legitimácie podľa článku 230 štvrtého odseku ES územným samosprávnym orgánom verejného práva, akými sú nemecké spolkové krajiny a obce.

20 Žalobca dodáva, že ako najvyšší orgán volený ľudom v Land Schleswig-Holstein sa nachádza v rovnakom postavení ako ostatné najvyššie štátne orgány tejto spolkovej krajiny, najmä jej vláda. Landtag Schleswig-Holstein má čiastočnú právnu spôsobilosť preto, lebo ústava spolkovej krajiny mu priznáva organizačnú samostatnosť, ktorá mu umožňuje ustanoviť sa, sám sa organizovať a stanoviť svoj rokovací poriadok. Žalobca má procesnú spôsobilosť alebo spôsobilosť byť účastníkom konania pre ústavné spory pred Bundesverfassungsgericht (Nemecký spolkový ústavný súd) a Landesverfassungsgericht (Krajinský ústavný súd).

21 Nakoniec žalobca tvrdí, že má rovnako ako Land Schleswig-Holstein procesnú spôsobilosť v prejednávanej veci preto, lebo podľa druhej vety článku 14 ods. 3 ústavy Land Schleswig-Holstein predseda krajinského parlamentu zastupuje priamo Land Schleswig-Holstein vo všetkých právnych úkonoch a sporoch krajinského

parlamentu. Preto predstavuje druhá veta článku 14 ods. 3 ústavy *lex specialis* vo vzťahu k článku 30 ústavy, podľa ktorého predseda krajinskej vlády zastupuje spolkovú krajinu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

22 Najskôr je potrebné zdôrazniť, ako to pripúšťajú účastníci konania, že v prípade žalôb podaných podštátnymi územnými samosprávnymi celkami Súd prvého stupňa posudzuje existenciu právnej subjektivity žalobcu podľa vnútroštátneho verejného práva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1998, Vlaams Gewest/Komisia, T-214/95, Zb. s. II-717, bod 28; uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. júna 1998, Comunidad Autónoma de Cantabria/Rada, T-238/97, Zb. s. II-2271, bod 43, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 1999, Freistaat Sachsen a.i./Komisia, T-132/96 a T-143/96, Zb. s. II-3663, bod 81). Preto existencia právnej subjektivity žalobcu musí byť preskúmaná vo vzťahu k vnútroštátnemu nemeckému právu. Právo Spoločenstva totiž nemôže zasahovať do ústavnej samostatnosti členských štátov tým, že bude rozhodovať o existencii právnej subjektivity vnútroštátnych subjektov verejného práva, čo by mohlo viesť k tomu, že by týmto subjektom boli na úrovni Spoločenstva priznané práva, ktoré nemajú na vnútroštátnej úrovni. Z toho vyplýva, že žalobca nemôže použiť tvrdenie z už citovaného uznesenia Lassalle/Parlament preto, lebo vo veci, v ktorej bolo vydané toto uznesenie, dotknutá osoba, a to výbor zamestnancov Európskeho parlamentu, sa výlučne riadil právom Spoločenstva.

23 V tejto súvislosti je potrebné odmietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Súdny dvor výslovne uznal jeho právnu subjektivitu v už citovanom uznesení z 8. februára 2007 Landtag Schleswig-Holstein/Komisia. Pojem „právnická osoba v bode 9 tohto uznesenia“, ktorý je uvedený v článku 230 štvrtom odseku ES, bol zmienený len ako protiklad k pojmom „členský štát“ a „inštitúcia Spoločenstva“, na ktoré sa vzťahuje článok 230 druhý odsek ES a ktoré sú uvedené v bode 8 toho istého uznesenia

preto, lebo žalobca vo svojom návrhu na začatie konania na Súdnom dvore údajne využíval na účely podania svojej žaloby postavenie členského štátu. Z toho vyplýva, že Súdny dvor citovanou pasážou nezamýšľal uznať právnu subjektivitu žalobcu, ale chcel výlučne konštatovať, že žalobca, ktorý nie je členským štátom, ani inštitúciou Spoločenstva, sa nemôže v žiadnom prípade priamo obrátiť na Súdny dvor a musí podať žalobu na Súd prvého stupňa. Iba Súd prvého stupňa má právomoc preskúmať prípustnosť takejto žaloby.

24 Okrem toho Komisia správne zdôraznila, že sa nezdá možné vykladať prejednávanú žalobu ako žalobu podanú za Land Schleswig-Holstein, takže ustanovenia, zvyklosti alebo judikatúra, ktoré sa všeobecne uplatňujú na Land Schleswig-Holstein alebo na spolkové krajiny, nemôžu podporiť stanovisko žalobcu. Je to prípad tvrdenia založeného na článku 14 ods. 3 ústavy Land Schleswig-Holstein, v ktorom sa toto ustanovenie týka spolkovej krajiny ako účastníka konania.

25 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého sa žalobca, ako najvyšší orgán volený ľudom, nachádza v rovnakom postavení ako ostatné najvyššie štátne orgány tejto spolkovej krajiny, najmä ako vláda spolkovej krajiny, pri neexistencii žiadnej skutočnosti, ktorá by mohla svedčiť o tom, že tieto najvyššie štátne orgány majú procesnú spôsobilosť pred súdom Spoločenstva, je toto tvrdenie irelevantné, pokiaľ ide o procesnú spôsobilosť žalobcu.

26 Rovnako za predpokladu, že žalobca má čiastočnú právnu subjektivitu vo vzťahu k určitým ustanoveniam ústavy Land Schleswig-Holstein, priznávajúcu mu organizačnú samostatnosť, ktorá mu umožňuje ustanoviť sa, sám sa organizovať a stanoviť svoj rokovací poriadok, je nutné zdôrazniť, že článok 93 ods. 2a nemeckej ústavy a článok 44 ods. 1 a 2 ústavy Land Schleswig-Holstein, ktorých sa dovoláva žalobca

ako ustanovení, ktoré mu priznávajú procesnú spôsobilosť alebo spôsobilosť byť účastníkom konania pred Bundesverfassungsgericht a Landesverfassungsgericht, sa týkajú iba ústavných sporov na vnútroštátnej úrovni, v ktorých práva a záujmy žalobcu ako parlamentu nie sú nevyhnutne totožné s právami a záujmami Land Schleswig-Holstein, čo práve nie je tak ani v prejednávanom prípade.

27 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie založené na článku 14 ods. 3 ústavy Land Schleswig-Holstein, zo znenia tohto ustanovenia jasne vyplýva, že téza žalobcu, podľa ktorej má procesnú spôsobilosť vo svojom vlastnom mene, nemôže byť prijatá. Toto ustanovenie má totiž v rozsahu, v akom je relevantné pre prejednávaný prípad, nasledujúce znenie:

„Predseda alebo predsedkyňa (krajinského parlamentu) riadi činnosti krajinského parlamentu. V tomto rámci mu alebo jej prislúcha… zastupovať spolkovú krajinu vo všetkých právnych aktoch a sporoch krajinského parlamentu…“

28 Z tohto ustanovenia vyplýva, že v sporoch týkajúcich sa Landtag Schleswig-Holstein nie je účastníkom konania tento orgán, ale spolková krajina, výnimočne pri tejto príležitosti zastupovaná predsedom Landtag Schleswig-Holstein preto, lebo toto zastupovanie obyčajne prislúcha predsedovi vlády spolkovej krajiny, ako to vyplýva z článku 30 ods. 1 ústavy Land Schleswig-Holstein.

29 Tento záver je potvrdený nemeckou doktrínou v tejto oblasti. Komentár k ústave Land Schleswig-Holstein, citovaný žalobcom, výslovne uvádza, že Landtag Schleswig-Holstein ako orgán spolkovej krajiny nemá právnu subjektivitu a že článok 14 ods. 3 ústavy Land Schleswig-Holstein musí byť chápaný v tom zmysle,

že predseda Landtag Schleswig-Holstein v rámci svojich právomocí k zastupovaniu pred súdmi nezastupuje Landtag, ale priamo spolkovú krajinu.

30 Je teda potrebné dospieť k záveru, že žalobca nemá právnu subjektivitu podľa vnútroštátneho nemeckého práva. Preto ani nemá procesnú spôsobilosť pred súdom Spoločenstva.

31 Žaloba musí byť preto zamietnutá ako neprípustná bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšiu námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou.

32 Za týchto podmienok nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch Fínskej republiky a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na vstup do konania ako vedľajších účastníkov.

O trovách

33 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

34 Podľa článku 87 ods. 6 rokovacieho poriadku, ak Súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil, rozhodne o náhrade trov konania podľa voľnej úvahy. V prejednávanom prípade je dôvodné rozhodnúť, že účastníci konania, ako aj navrhovatelia na vstup vedľajšieho účastníka do konania znášajú svoje vlastné trovy konania spojené s návrhmi Fínskej republiky a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

nariadil:

1. **Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**

2. **Nie je dôvod rozhodnúť o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**

3. **Landtag Schleswig-Holstein znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Komisie, s výnimkou tých, ktoré sa týkajú návrhov na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**

4. Landtag Schleswig-Holstein, Komisia, Fínska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania týkajúce sa návrhov na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

V Luxemburgu 3. apríla 2008

Tajomník — Predsedníčka komory

E. Coulon — I. Pelikánová